

אסופי

מחזה מאת עידן זילברשטין

צילום: מיקה קושלביץ'.

הצגה ראשונה, 17.10.14, פסטיבל 'תמונע'.
 שחקנים: אלון אופנהיים, אפרת כהן ואיתמר שרון.
 בימוי ומוסיקה: עידן זילברשטין.
 במאי משנה ומנהל הפקה: עומר אלשייך.
 עיצוב תאורה ווידאו: שחר ברקת וליזה סלוביוב.
 עיצוב חלל: בר זילברשטין.
 תנועה: יעל שקד.
 צייר ואוצר ההפקה: דורון אור-גבריאל.
 ייעוץ אומנותי: גאווה צוקרמן ויאיר ורדי.

תקציר.

לאחר התכתבות של חצי שנה בצ'אט, אישה מוכרת את רכושה, נפרדת מחייה ובאה לגבר. הוא חי בבר על צלע הר, על פי תהום. כשהיא מגיעה, מחכים לה שני גברים ושני נשרים. שמחת המפגש עם בן הזוג, מתחלפת בבעיה שתחילתה שאלת הבחירה בגבר אחד, או בשניהם וסופה במאבק על חייה.

אסופי, הוא כינויו של הגבר בצ'אט, שפירושו: תינוק שנמצא ברחוב ואין איש יודע מי הוריו. ייתכן שבמידה מסוימת, כולנו אסופי, כתוצאה מהתמכרות לסם הטכנולוגיה.

הדמויות:

האישה.

ב', גבר.

ג', גבר.

שלושתם בשנות השלושים לחייהם. האישה לבושה בשמלה שחורה. שני הגברים לבושים דומה מאוד.

צלע נטויה של הר, נטולת קירות. מצד ימין במה, הבר. בקצה הבר פח אשפה. מאחור, על מדף ארוך ומשופע מעט עומדים חמישה בקבוקים. וודקה, ג'ין, רום, טקילה ומי טוניק. כסא בר אחד עומד מאחורי הבר. משמאל לבר, מעט מאחור, מתלה בגדים נוטה מקש, עם מקום לבגד אחד. על המתלה תלוי ז'קט. מאחורי המתלה, שמאלה ממנו, שלט נוטה מעץ ועליו סימון של שירותים, בציור של אישה ואיש. המרפסת היא הקצה השמאלי של צלע ההר. תצפית למראה מרהיב של הר גבוה וירוק. תהום פעורה בין המרפסת להר.

.1

מאחורי הבר עומד ב', מתבונן ב-ג' שיושב על כסא בר, לפני הבר.

ג': (מציץ בשעון.

לוגם לגימה אחרונה מכוסית.

מנענע אותה קלות כדי לוודא שהיא ריקה.

מתכוון להניח את הכוסית על הבר.

מתבונן בבר, ידו האוחזת בכוסית תלויה באוויר)

ב': (מושיט יד, לוקח את הכוסית, מביא אותה אל מעל לפח האשפה. הכוסית נופלת)

שניהם מלווים אותה במבטם. ב' משפיל מבט. ג' מביט בו.

ג': (מציץ בשעון.

מניד ראש כמודה וניפרד, פונה ויוצא)

ב': (מביט אחריו. יוצא מאחורי הבר ובא אל מתלה הבגדים.

לוקח את הז'קט, פונה בחזרה לכיוון ג', כחוכך בדעתו אם לקרוא אחריו.

מתבונן בז'קט ולובש אותו. אומד את הגודל, מותח ידיים ומסדר אותו על גופו.

תוך כדי הסידור מזהה סיכת נשר גדולה התקועה בכיס הז'קט.

בוחר אותה, מתקן את הז'קט על גופו. עומד ומתבונן בכניסה לבר)

.2

נכנסת האישה. בידה האחת תיק נשי שחור. עליו תקועה סיכת נשר גדולה. בידה האחרת צרור מפתחות.

האישה: (נעצרת. מתבוננת בעיניו של ב')

ב': (מתבונן בעיניה של האישה)

האישה: (מסיטה את עיניה ומתבוננת בסיכה התקועה בכיס הז'קט.

מכניסה את צרור המפתחות לתיק)

ב': (מסיט מבט, מתבונן בסיכה שתקועה בתיק)

האישה: (צועדת בכיוונו של ב')

ב': (צועד לאחור, מפנה לה דרך. משפיל עיניים)

האישה: (צועדת מספר צעדים איטיים ונעצרת.

מביטה מספר שניות אל עבר המרפסת.

מסתובבת במקום ומביטה אל השלט, אל הבר.

משלימה את הסיבוב ומביטה ב-ב')

האישה: היססתי אם להגיע. פעם אחת.

פעמיים טעיתי בדרך.

זאת הסיבה שאיחרתי.

ב': הזמן כאן לא משחק תפקיד. כמעט.

האישה: אתה עונד שעון.

ב': מביט בו שלוש פעמים ביום.

בבוקר. בצהריים. בלילה.

כדי להתמצא.

האישה: בחוץ. האור תלוי באוויר.

ב': אור יום. כל היום. בכל יום.

לא משתנה.
 (מחווה ומביט אל עבר המרפסת)
 רק בתהום הפעורה. מזג האוויר נע.
 בין לילה לערפל.
 האישה: (לא מביטה אחריו, אלא בו)
 אני יודעת שכבר לילה.
 למרות האור.
 ארבע שעות נסעתי לכאן.
 ב': את לא עונדת שעון.
 האישה: מכירה את הזמן בגוף.
 ב': (מביט בה בהיסוס)
 בטח יש לך מטען ברכב.
 בגדים. תמונות. תחתונים. גרביים.
 האישה: השארתי מאחור.
 (פאוזה) הכל.
 יש רק מה שעלי.
 ב': (סוקר בחטף את השמלה והתיק.
 כשנתקל בעיניה, פונה ובא אל מאחורי הבר)
 האישה: (מביטה אחריו)
 ב': את בטח צמאה.
 (שולף כוסית. מחווה אל עבר המדף שעליו הבקבוקים)
 חמש אפשרויות.
 האישה: (שותקת)
 ב': וודקה.
 האישה: (שותקת)
 ב': (לוקח את בקבוק הוודקה לידו)
 וודקה.
 חיטה. שיפון. שיבולת שועל.
 זיקוק ללא יישון.
 (מוזג)
 האישה: (באה קרוב אל הבר.
 מחבקת ביד אחת את התיק)
 ב': (מושיט את הכוסית מעל לבר)
 ללגום במכה.
 האישה: (לוקחת את הכוסית. מביטה ב-ב'.
 מצמידה שפתיים לזמן חטוף, אך לא מטה את הכוסית.
 מרחיקה את הכוסית משפתיה)
 זה לא הפחד הקמאי מפני המוות.
 שהביא אותי לכאן.
 אלא הפחד מפני השעמום.
 כלומר. הפחד מפני המוות משעמום.
 למות לבד משעמום. זה הפחד.
 ואז מופיעה אחת. אני ולא אני.
 היא. לוחשת על אוזני. שזה לא הפחד בכלל.
 אלא רצון פשוט לשלוט בגורל.
 שלי.
 (מושיטה את הכוסית מעל לבר)

קודם אתה.

ב': (לוקח את הכוסית. מכלה אותה בתנועת הטיה אחת.
זורק אותה לפח האשפה)

שניהם מלווים את הכוסית במבטם. לאחר מכן מבטיהם נפגשים.

האישה: זה אתה.

ב': את לא בטוחה.

האישה: היה ספק. של הרגע האחרון. היסוס.

דווקא אחרי שחיסלתי את הדברים וקניתי מכונית כדי לבוא.

כתבתי אליך. לא היית מחובר.

ב': התכוונתי לבואך.

האישה: נניח שהייתי מתחרטת.

ב': היינו ממשיכים להתכתב.

האישה: כבר חצי שנה. של התכתבות.

הגיע זמן להיפגש.

ב': או לעבור הלאה.

האישה: ככה כתבת.

(פאוזה. מתרחקת מעט)

אתה מתחרט שהזמנת אותי.

ב': לא.

האישה: היינו צריכים לשלוח תמונות.

עכשיו אתה רואה אותי. מתחרט.

המצאת לעצמך. דמות אחרת.

מושכת ממני.

ב': זה נכון. את נראית אחרת. משתיארתי לעצמי.

האישה: אתה רואה.

אני טיפשה. חיסלתי הכל. באתי.

(פונה לכיוון היציאה. נעצרת)

זאת לא אשמתך.

יש לי עוד חצי טנק. של דלק. בשביל הנסיעה. חזרה.

ב': (יוצא מהבר ובא לכיוונה)

הרבה יותר. מושכת. הכוונה.

ממה שתיארתי. לעצמי.

האישה: אתה אומר את זה. שארגיש טוב.

כל השעות האלה. בנסיעה חזרה.

ב': אני אומר את זה. שלא תיסעי.

האישה: שאשאר.

ב': אם את רוצה.

האישה: לא שאלת אותי. (פאוזה)

אם אני מתחרטת. כשאני רואה אותך.

ב': (משפיל מבט)

האישה: אתה מבלבל אותי.

על המסך היינו משלימים.

אחד את הרעיונות של השני.

ב': (מריס מבט)

היססת פעם אחת.

פעמיים טעית בדרך.

האישה: (פאזזה)

אתה מביט בשעון שלוש פעמים ביום.

ב': ארבע שעות נסעת לכאן.

האישה: חמש אפשרויות למשקה.

ב': שישה חודשים של התכתבות.

האישה: השלמנו.

ב': אחד את הרעיונות של השני.

האישה: (פאזזה)

אני לא מתחרטת.

כשאני רואה אותך. הכוונה.

ב': (משפיל מבט)

שתיקה.

האישה: אתה מוריד עיניים.

זה מוצא חן בעיני.

ב': (בא אל כסא הבר ולוקח אותו לידי).

מניח אותו קרוב ליציאה למרפסת)

האישה: אתה רוצה.

ב': לשבת.

האישה: תשב.

ב': את.

האישה: אני לא.

ב': רוצה לשבת. (מחווה אל הכסא)

האישה: את מה שמוצא חן בעיניך.

זאת התגובה שמחפשת.

ב': את לא פוחדת.

זה מה שמוצא חן.

האישה: אתה כן.

ב': לכן באת אלי.

האישה: כי אתה פוחד לצאת.

ב': את לא.

האישה: לכן באתי אליך.

ב': חיסלת הכל ובאת.

עכשיו אנחנו כאן.

האישה: (פונה בכיוונו, מביטה אל המרפסת)

בר אל מול הר אימתני.

מקום להתמודד עם הפחדים.

ב': את רוצה לשבת.

האישה: לשתות.

לא וודקה. טקילה.

ב': (פונה לכיוון הבר)

טקילה. יישון של שנה.

האישה: בר אל מול הר. אימתני. תהום פעורה.

מי. מי עובר כאן כדי לשתות.

ב': (שולף כוסית, לוקח את בקבוק הטקילה ומוזג)

עוברים. שותים.
צריך להגיע במיוחד.
לפעמים אין ברירה. נשארים לישון.
האישה: משתכרים. נרדמים על הבר.
ב': בחדר השינה.
(יוצא מהבר)
האישה: משם אתה מתכתב. איתי.
ב': עכשיו לא צריך מסך.
האישה: (מביטה בו)
יש עיניים.
ב': (מביט בה ומגיש לה את הכוסית)
את לא מצטערת.
האישה: (פונה אל המתלה ונעמדת)
זה לא היה עוזר. אם הייתי מצטערת.
אמרתי שנשאר חצי טנק. אמרתי לא נכון.
לא נשאר דלק באוטו. בשביל נסיעה חזרה.
(תולה את התיק.
באה אליו ולוקחת מידו את הכוסית)
ב': כדאי לשתות לאט.
כדי להרגיש את הטעם.
האישה: (מתיישבת על כסא הבר, מביטה אל המרפסת.
לוגמת לגימה בריאה מהכוסית)
בדיוק כשהתחלתי לחשוב. שאין מי שיעניין אותי.
בעבר השני של המסך. בדיוק כשחשבתי ככה. אתה הגעת.
לקח לי זמן. להתרגל אליך.
לתת בך אמון.
ב': (מביט אל המרפסת)
על הזוגיות למדתי מהם.
(מחווה כלפי המרפסת)
האישה: (מביטה בו)
ב': מהנשרים. מלכי השמים. תמיד בזוגות.
האישה: לכן ביקשת סיכה של נשר.
ב': על התיק שלך.
האישה: על הז'קט שלך.
ב': הם מתחלקים בדגירה על ביצה.
זכר ונקבה.
האישה: אחד דוגר. שני מחפש אוכל.
ב': חייבים פגר. כדי להמשיך את השושלת.
ככה הם ממשיכים. עוד ועוד.
האישה: בן של נשר לעולם יידע מי הוריו.
ב': (פונה ממנה באחת.
בא לפני הבר)
האישה: (מסתובבת על הכסא ומביטה אחריו)
כמוך. מצאו אותך ברחוב. אתה לא יודע מי הורידך.
זה הפירוש.
של הכינוי שלך.
על המסך.

ב': (מתנדנד ומכה בבר)
 האישה: אחד שלא יודע. מאיפה הוא בא. זה הפירוש.
 ב': (מכה שוב)
 זה לא. אני.
 האישה: (קמה)
 זה לא אתה.
 ב': זה אני. זאת אומרת. על המסך.
 לא צריך לקרוא שמות.
 את לא רואה כאן מישהו אחר.
 חוץ ממני. וממך.
 האישה: (מרימה ראש ועוצמת עיניים לפרץ של רוח)
 ב': (מתיישר, מגיב לפרץ הרוח כמתקרר)
 האישה: (לוגמת לגימה אחרונה מהכוסית.
 מנענעת אותה קלות כדי לוודא שהיא ריקה)
 רוח על הר של אור.
 מנין היא באה ולאן תחזור. מי היא.
 מי רודף אחריה ולמה.
 היא פורעת. חושפת ומגלה.
 בגדים תחתונים. ז'קט ושמלה.
 אחריה. בלי אלה.
 נשאר המניע העמוק. השורשי.
 החייתי של המין האנושי.
 ב': (פאוזה)
 השירה שלך מזכירה לי.
 את התעופה של הנשרים.
 האישה: כמו שאתה קורא לה. השירה שלי.
 נמחקת ונעלמת אחרי הרוח.
 ב': נתקעת בגוף. בראש.
 כמו נשר חג בסיבובים.
 אחרי שבעה ימים בלי פגר.
 האישה: (באה אל הבר.
 מביאה את הכוסית אל מעל לפח, משחררת את האחיזה.
 הכוסית נופלת)
 ב': הנשר מכיר את הנקבה.
 האישה: הוא מכיר אותה. הוא לא צריך לקרוא שמות.
 ב': אני אקרא לך.
 האישה: אני אבוא.
 ב': (פונה לאט לכיוון המרפסת.
 פורש ידיים, ספק דואה, ספק רוקד.
 מטה ראש כלפי מעלה וקורא)
 האישה: (פורשת ידיים, ספק דואה ספק, רוקדת.
 באה אחריו, נצמדת לגבו.
 דואה על גבו)
 ב': זה אנחנו שרודפים.
 האישה: אחרי הרוח שבורחת.
 ב': מפנינו היא לא תחמוק.
 האישה: נרדוף אותה בהר קרוב.

ב': בעמק רחוק.
 האישה: בפיתולים נעלמים.
 ב': במעברים.
 האישה: נתפוס אותה.
 ב': נביא אותה כפגר לנשרים.
 האישה: (נפרדת מגבו, עומדת לצידו)
 נצא למרפסת.
 ב': (משפיל עיניים.
 מתרחק ממנה באחת)
 עוד לא זמן.
 כשאביט בשעון. של הלילה.
 נצא למרפסת.
 עוד לא זמן.
 עוד.
 לא.
 האישה: (באה אליו)
 ב': כשאביט בשעון.
 האישה: כשתביט.
 ב': כשאביט הזמן כן ישחק תפקיד.
 אז. לצאת למרפסת.
 האישה: כשתביט. אדע. תביט.
 ב': לא ככה. מתנהגים.
 לאישה.
 האישה: ככה מתנהגים. תביט.
 ב': (מתיישר ומביט בה)
 מה.
 האישה: תיכנע.
 ב': (משפיל עיניים)
 לא אני.
 האישה: תיכנע.
 ב': זה לא אני.
 האישה: תיכנע.
 ב': (מרים את עיניו אליה, אוחז בפניה.
 מנשק אותה)

3.

נכנס ג'.

ג': (נעמד. מתבונן בהם מספר שניות)
 שכחתי את הז'קט.
 האישה וב': (נפרדים.
 מביטים ב-ג')
 ג': היה תלוי. הז'קט.
 יצאתי בטעות. בלעדיו.
 (מורה על ב')

אתה לובש אותו.
 ב': (מביט בו)
 האישה: (ל-ג')
 מי אתה.
 ג': הסיכה על הז'קט.
 (בא אל המתלה ומורה על הסיכה שתקועה בתיק)
 הסיכה. על התיק.
 האישה: (מביטה ב-ג')
 מביטה ב-ב')
 ב': (מביט ב-ג')
 האישה: (מחזירה מבט ל-ג')
 השלמנו.
 ג': אחד את הרעיונות של השני.
 האישה: (מחווה כלפי ב')
 הוא. משלים.
 ג': כתבת שאת מאחרת. לא הייתי מחובר.
 כשיצאתי בלי הז'קט. התחברתי.
 לא ידעתי כמה מאחרת.
 עכשיו חזרתי. בשביל הז'קט.
 הגעת.
 האישה: (ל-ב')
 מי אתה.
 ב': (מניד אצבע כלפי האישה וכלפי עצמו)
 יש כאן. בינינו. רודפים אחרי הרוח שבורחת. בפיתולים. במעברים. עד שנתפוס אותה.
 יש כאן. בינינו.
 (מניח אצבע על שפתיו)
 האישה: (ל-ב'). מחווה כלפי ג')
 הוא התחבר. קרא שמאחרת. ידע שהשלמנו.
 ב': אחד את הרעיונות של השני.
 ג': (לאישה)
 אחד שלא יודע. מאיפה הוא בא. זה הכינוי שלי.
 על המסך.
 ב': (פונה באחת).
 בא לפני הבר.
 משפיל עיניים)
 לא צריך לקרוא שמות.
 ג': (לאישה)
 זה אני. כאן.
 מאיפה באתי. אני לא יודע. זה הכינוי.
 האישה: זה הכינוי.
 ב': (מתיישר. מרים עיניים)
 לא צריך לקרוא שמות.
 (מוריד מעליו את הז'קט.
 מחזיק אותו באוויר כמגיש אותו ל-ג')
 ג': (לוקח את הז'קט לידו)
 ב': (מביט ב-ג').
 פונה ומביט באישה)

האישה: (מביטה ב-ב' ומשפילה מבט)
ב': (יוצא)

.4

ג': (לובש את הז'קט, אומד את הגודל, מותח ידיים ומסדר אותו על גופו.
בוחר את הסיכה. מתקן את הז'קט על גופו.
מרים מבט)
האישה: מי הוא.
ג': אחד. שותה. נרדם.
אחד שרוצה להיות.
האישה: הוא ידע. על המסך. על הבר.
ג': לא קשה לנחש.
האישה: היסוס אחד. שתי טעויות בדרך. ספק אם זה הוא. אין ספק שזה הוא.
בסוף אחד שרוצה להיות. (פאוזה)
לוקח זמן להתרגל.
ג': חצי שנה. שישה חודשים. איחור אחד. אחד שרוצה להיות.
במקומי. בפניה שלי אצל האמון שלך.
האישה: הפינה התרוקנה.
ג': ראיתי אתכם קרוב.
האישה: הקרבה מטעה.
ג': לא היה חלל. כמו שיש בינינו.
האישה: הוא היה כאן. כשהגעתי.
ג': איחרת.
האישה: הוא ידע. אני לא ידעתי.
ג': בלי לדעת. התקרבת אליו.
כלומר. ראית אותו. הוא מושך ממני.
האישה: לא היה פה מישהו אחר.
ג': עכשיו יש.
האישה: עכשיו יש חלל.
ג': אצל האמון שלך. ריק.
האישה: (פונה לכיוון היציאה)
לאן הוא הלך. לילה. למרות שאור. אין לאן ללכת. הבר מרוחק.
אולי יש לו מכונית.
ג': (פונה לכיוון המרפסת.
מביט במרפסת במבט קפוא)
אני מבין שזה ככה. אצלנו. חלל מתמלא. רגע. שפתיים. משאיר מטען.
האישה: ככה אצלנו. משאיר מטען. יש טעם.
ג': של עוד.
האישה: (פורשת ידיים)
אני מאחרת.
ג': אני מקדים.
האישה: אני קונה מכונית.
ג': אני קונה ז'קט.
האישה: בכל מקרה.
ג': (פאוזה)

תבוסה.

(פונה ובא אל מאחורי הבר)

לכי. לכי אחרינו. תראי לאן הלך.

האישה: בחר ללכת.

ג': אולי בחר לעצור. לחכות.

לראות אם תבואי. אחרינו.

האישה: אולי ייבחר לחזור.

ג': (לוקח לידו בקבוק של ג'ין)

האישה: (פונה ומביטה אליו)

ג': (פותח את הבקבוק שולף כוסית ומוזג.

מניח את הבקבוק, לוקח בקבוק של מי טוניק)

ג'ין. התססה וזיקוק של דגנים. טוניק. כינין.

(מוזג)

האישה: אתה לוקח עמוק. זה מה שמוצא חן בעיני.

ג': כן. ככה כתבת. את זה. כבר כתבת.

(פונה ובא אל כיסא הבר, הכוסית בידו.

מתיישב על הכסא, פניו אל המרפסת)

הוא יחזור. אולי.

האישה: אולי. הוא יחזור.

האישה: (מרימה ראש ועוצמת עיניים לפרץ של רוח)

ג': (מתיישר, מגיב לפרץ הרוח בשאיפה עמוקה)

האישה: אחרי שגילתה הרוח.

נותר בשר חשוף. הסרה. קילוף.

פינה שאינה מתמלאת.

היא לוחשת באש כעת. כואבת וקוראת.

להתגבר. לעבור הלאה. להתגבר.

רגע היה. רגע אחר. להתגבר.

לפקוח עיניים. להתעורר. להתגבר.

המניע אומנם מחרחר מאוד.

אבל עוד חי.

ג': השירה שלך מזכירה לי.

את הטיפול של הנשרים אחד בשני.

האישה: כמו שאתה קורא לה. השירה שלי.

משתחררת עם אוויר שנפלט. לא תחזור.

(באה לצידו)

ג': עומדת בחלל האוויר. מול העיניים.

כמו קריאת המצוקה של הנשרים.

האישה: (לוקחת ממנו את הכוסית.

לוגמת לגימה קצרה.

מושיטה לו את הכוסית)

ג': (לוקח את הכוסית)

הנשר מזהה ראשון. מצוקה.

הנקבה מזהה מאוחר.

(קס)

לכי.

האישה: לא אלך אחרינו.

ג': (מניח את הכוסית על הכסא.

פונה אל המתלה.

לוקח לידו את התיק ומושיט בכיוונה)
 לכי מכאן. לכי.
 האישה: (באה אליו)
 ג': (מחדד את הושטת התיק)
 האישה: (לוקחת את התיק)
 ג': (בא אל הכיסא ונעמד.
 לוקח את הכוסית.
 פניו אל המרפסת)
 האישה: אתה מתחרט שהזמנת אותי.
 ג': (לוגם לגימה חטופה מהכוסית)
 האישה: המצאת לעצמך. מושכת ממני.
 ג': (לוגם לגימה נוספת)
 האישה: אתה רוצה שאלך.
 ג': לא יודע. מה רוצה.
 האישה: מה מוצא חן בעיניך.
 זאת התגובה שמחפשת.
 ג': (מתיישב)
 את לא מוותרת.
 זה מה שמוצא חן.
 האישה: (תולה את התיק על המתלה.
 צועדת צעד בכיוונו)
 הר. תהום. נשרים.
 אתה מדבר החוצה.
 ג': אני מדבר אליך.
 האישה: עוד.
 ג': לא יודע עוד.
 האישה: (באה מאחוריו)
 אפשר ללמוד.
 ג': לוקח זמן.
 האישה: (באה לצידו, פניה אל המרפסת.
 קוראת רחוק)
 הזמן כאן לא משחק תפקיד.
 כ א נ י ש ז מ נ .
 (חוזרת כהד) זמן.
 ג': (כמעט בלחש) אסור.
 האישה: שמעת. (חוזרת על ההד) עת.
 ג': אסור. לצעוק.
 האישה: הד. (חוזרת) הד.
 ג': זה עלול. לעורר.
 האישה: רוח. הר. חוזר. (חוזרת) זר.
 ג': נשרים.
 האישה: (באה מולו.
 כמעט בלחש)
 עיניים.
 ג': (משפיל עיניים)
 האישה: (לוקחת ממנו את הכוסית.
 לוגמת לגימה חטופה)

ג': (מרים מבט אל שיפולי שמלתה)
האישה: מה רואות. עיניים.
(פאוזזה)
מה רואות.
ג': (משתהה)
שמ. לה.
האישה: תרים.
ג': (מרים מבט בהיסוס אל בטנה)
האישה: מה רואות.
ג': שמלה.
האישה: עוד. תרים.
ג': (מרים מבט אל החזה)
שמ.
האישה: עוד.
ג': (מרים עיניים אל הצוואר ולעיניה)
לה.
האישה: מה מתחת. לשמ.
ג': (משפיל עיניים)
האישה: לה.
ג': אסור להתנהג ככה לאישה.
כמוך.
האישה: למה לא. תתנהג.
ג': (מרים עיניים)
מרדף.
האישה: תחמיא. תן מילים.
ג': (קס)
מאיץ. סוגר מרחק. דוחק. פינה.
האישה: (מגישה את הכוסית לשפתיו)
ג': (לוגם חטוף)
האישה: (גומרת את הגיין.
מניחה את הכוסית על הכסא)
ג': (אוחז בפניה.
מצמיד את שפתיו לשפתיה בתוקפנות)
האישה: (אוחזת בפניו.
מנסה להרחיק את פניו)
ג': (מהדק את אחיזתו ואת שפתיו)
האישה: (מרחיקה באחת את פניו.
שמה אצבעות על שפתיה)
לאט.
ג': (משפיל עיניים)
האישה: שוב. לאט.
(מקרבת את פניה לפניו)
ג': (מתרחק ממנה)
לא יודע. לאט. לא יודע.
(מתכופף ולוקח את הכוסית לידו.
פונה לכיוון הבר)
האישה: (קוראת אחריו)

כאן יש זמן. ללמוד.

ג': (מביא את הכוסית אל מעל לפח האשפה, משחרר את האחיזה.
הכוסית נופלת)

שניהם מלווים את הכוסית במבטם. לאחר מכן מבטיהם נפגשים.

האישה: יש סוד. מגלים אותו לאט. מתחיתו עוד סוד. הרבה סודות. לומדים. מתי לאט. מתי בלי מעצור.
לקחת חלק. מה חונק את הגרון. מה מעלה דמעות. שמחה.
מה העולם שלך.

ג': העולם שלי. מסך. הר. תהום. אלכוהול.

האישה: העולם שלי היה. מסך. חפצים שמכרתי. מכונית שקניתי.
עכשיו הר. תהום. אלכוהול.

ג': בשר. נשרים. זוגיות.

האישה: תשוקה. זוגיות.

ג': (שותק)

האישה: נגלה סודות.

ג': אלכוהול. סוד. בשר. אלכוהול. סוד. עוד. אלכוהול.

האישה: (באה אליו במהירות.

נעמדת אל מול פניו)

עכשיו אני.

(פונה ובאה אל מאחורי הבר)

ג': (מביט רחוק)

תביטי להר. רחוק. תנשמי לאט.

האישה: (מביטה בו רגע.

מביטה רחוק. לוקחת נשימה)

ג': כל זה שלך. שלי. כלומר. שלו. של עצמו. לכל דבר זמן. נותנים סימנים. כשזמן מגיע. זה גלוי. זה סוד.
(פונה אליה לרגע. מכה קלות על הבר)

עוד. אלכוהול.

האישה: (לוקחת לידה בקבוק של רום)

ג': (חוזר ומביט אל המרפסת, רחוק)

האישה: (פותחת את הפקק.

מריחה)

רום. מיץ קנה סוכר. תסיסה. זיקוק.

ג': (מביט בה בתמיהה)

האישה: גם מחטי אורן.

(שולפת כוסית ומוזגת)

ג': (פונה במהירות אל מפתן המרפסת)

היום השמיני בשבילם. הוא סכנה. אם אין להם בשר. סכנה גדולה.

האישה: (מסיימת למזוג.

באה אליו עם הכוסית ביד.

נעמדת מעט לפניו, גבה צמוד לחזה שלו)

ג': לנשרים.

(מחדד מבט לנקודה רחוקה)

האישה: (מחדדת מבט לנקודה רחוקה)

נשרים יודעים.

ג': בלי לקרוא לזה. בשם.

האישה: (מגישה לו את הכוסית, בלי להסיט את העיניים)

ג': (לוגם מהכוסית בלי להסיט את העיניים)

האישה: מערש דווי התעוררה.
 זאת שחררה למות.
 שלא חשבה שתדע עוד הזדמנות.
 מתחית. מעומק. מתהום.
 ממעיים עלתה. שדיים. צוואר. לשון.
 שחררה את עצמה מכבל אחרון.
 פרצה אל נקודה רחוקה. עלומה.
 היא חיפשה.
 היא מצאה שם את עצמה.
 ג': השירה שלך.
 האישה: מזכירה ש. תחבק.
 ג': (ידו מהססת, מחליקה אל ביטנה)
 האישה: (אוחזת בידו, מוליכה אותה מבטן לשד.
 ידה על ידו. לאט מסירה אותה)
 ג': (מחליק את ידו מהשד, לבטן, לשד)
 האישה: אתה לומד.
 (מסתובבת אליו, לוקחת מידו את הכוסית ומניחה אותה על הכסא)
 ג': (אוחז בפניה בעדינות ומנשק אותה)
 האישה: (מתרחקת ממנו מעט, מביטה בו.
 פונה והולכת למתלה, לוקחת את התיק)
 מתרעננת. באה אליך.
 (פונה ממנו. יוצאת לשירותים)
 ג': (מביט אחריה, חוזר ומביט רחוק ובאלכסון למעלה, לוקח את הכוסית וזורק אותה לפח.
 פונה ובא אל המתלה, מסיר את הזיקט ותולה אותו)

5.

נכנס ב'.

ב': איפה היא.
 ג': (שותק)
 ב': איפה. תיק. היא. איפה.
 ג': (מתבונן בו. פאוזה)
 יצאה. הלכה מכאן. לא תחזור.
 ב': אני ראיתי. כל הזמן. את הכניסה. לא יצאה. לא הלכה מכאן.
 ג': בשבילך. יצאה. בשבילך. לא תחזור.
 ב': (פונה לכיוון המרפסת.
 מביט קרוב, רחוק)
 מה עשית. מה עשית.
 ג': לא עשיתי. לא. עשיתי.
 ב': (מביט בגי.
 פונה לכיוון השירותים.
 נעצר, מתבונן, מקשיב, מפנה מבט לגי)
 לקחה תיק. לשם. למה.
 ג': ככה נשים. לוקחות תיק. לשם.
 (פאוזה)
 בחרת ללכת.

ב': עצרתי. חיכיתי. חשבתי שהיא תבוא. אחרי.

ג': היא חשבה. שתחזור.

ב': חזרתי.

ג': איחרת.

ב': הייתי כאן. כשהגיעה. היינו קרוב.

רגע. שפתיים. נשאר מטען.

ג': ככה זה. משאיר מטען. משאיר חלל.

ב': חזרתי למלא. נשאר חלל.

ג': אצל האמון. שלה.

ב': ממלא. מתקן.

מחכה לה. כאן. כשיוצאת.

ג': (בא לצידו)

היא מתכוונת אלי. כשיוצאת.

ב': נשאר לה. ממני.

ג': אני נשארתי.

ב': ממני. טעם. של עוד.

ג': ממך. טעם חלף. התפוגג. היסטוריה. כלא היה.

כבר ממני. טעם.

ב': (שותק)

ג': כבר אותי. מלמדת.

ב': (ממלמל)

אותך. כבר. מלמדת.

ג': עיניים. שפתיים.

ב': ממני אליך. ככה עברה.

ג': עברה ככה.

ב': טעם שלי. טעם שלך.

ג': היחידנות. לא משאירה. אפשרויות.

ב': מי שנמצא.

ג': (פאוזה)

מי שנמצא.

שניהם עומדים ומחכים.

ב': הרבה זמן. היא שם. עם תיק.

ג': מכינה. את עצמה.

ב': שוטפת. מתבשמת.

ג': מתרעננת.

ב': (מביט ב-ג')

ג': (מביט ב-ב')

ב': הרבה זמן.

ג': יש פעולות. יש להן זמן. לא הרבה. לא מעט.

ב': אולי קרה. משהו.

ג': מה יכול לקרות.

ב': מאבדת שיווי משקל. נתקלת במצח. שוכבת בדם. אולי קרה.

ג': היינו שומעים. מכה.

ב': (מביט לשירותים)

ג': (מביט לשירותים)

ב': (קורא)
 א ת ש ם .
 (מקשיב)
 ג': (כמעט בלחש)
 א ת ש ם .
 (מקשיב)
 צועד כעומד להיכנס לשירותים)
 ב': (אוחז בידו)
 ג': הרבה זמן.
 ב': תכבד. זמן של אישה. תכבד.
 ג': (מקשיב)
 אין תגובה. לא שומעים. מים. נשימות.
 (פאוזה)
 אולי הלכה.
 ב': איך הלכה.
 ג': מהחלון. היא. התיק. הלכה.
 ב': למה הלכה.
 ג': מתחרטת. רוצה אחד. שלא צריך ללמד. אותו.
 ב': לאן הלכה.
 ג': הלכה.
 ב': לאן.
 ג': (פונה במהירות לכיוון הכניסה לבר.
 יוצא)
 ב': (מסנן)
 אין לאן.
 (מביט לשירותים)
 שהיה.

ג': (חוזר).
 תופס את מקומו ליד ב'
 ב': לא נשאר. דלק. בטנק. לאן תלך.
 ג': (מביט לשירותים)
 ב': (מביט לשירותים)
 ג': (מרים את ידו כדי להביט בשעון)
 ב': (אוחז בידו)
 עוד לא. זמן.
 ג': כבר. זמן.
 ב': בשעון. להביט.
 ג': להביט. בשעון.
 ב': עוד לא.
 ג': כבר.
 (משתחרר מאחיזתו, אוחז ביד של ב'.
 מנסה לקרב את ידו אליו)
 בשעון. שלך.
 ב': (מתנגד)
 בשעון. שלי. גם לא.
 ג': כבר. זמן.

ב': (לופת את גופו של ג')
 ג': (לופת את גופו של ב')
 ב': אצלי. בראש.
 ג': בראש. אצלי.
 ב': עכשיו. אתה. אל ה.
 ג': התהום. החלקה.
 ב': אין. במה להיאחז.
 ג': במה להיאחז. אין.

כך, לפותים, אחד מנסה לדחוף את השני אל עבר המרפסת. נשמעת צעקה גדולה של שניהם.
 חושך.
 מספר שניות.
 אור.
 השניים לפותים, אך לא מתגוששים.

ב': לזרוק אותך. לתהום.
 ג': רק בראש.
 ב': רק בראש.
 ג': אותך. לזרוק לתהום.

6.

נשמעת האישה מבחוץ.

האישה: (קוראת קריאה ושרה)
 אחרי שנים של עבדות.
 קריאתיגר מפני היחידות.
 (נכנסת בצעדי ריקוד, לא מבחינה בשניים, רוקדת לכיוון המתלה.
 שרה)
 אין עוד ויתור. נגמר הייאוש.
 יש פריחה לסיכוי הקלוש.
 ב' ו-ג': (נפרדים)

האישה: (רוקדת סביב המתלה. קוראת קריאה)
 אחרי שנים של עבדות.
 קריאתיגר מפני היחידות.
 (נעצרת ליד המתלה)
 ירד הז'קט.
 מצטרף התיק.
 (תולה את התיק.
 מסתובבת אליהם.
 מבחינה ב-ב')
 ב': (פונה לכיוון הבר)
 האישה: (מביטה ב-ג')
 ג': (פונה לכיוון המרפסת)
 האישה: אתם מבלבלים אותי.

מתרעננת. חושבת יש אחד. בשבילו מילים פורשות כנף. הגוף מכין את עצמו. לצאת מחדר היחידות.
 לצאת. לאחד שממתין. תשוקה.

יוצאת.
 בעיה. ספק שוב. ספק צריך להיגמר.
 זה אתה.
 (מביטה ב-ג')
 ג': (משפיל עיניים) זה אני.
 האישה: (מביטה ב-ב') זה אתה.
 ב': (משפיל עיניים) זה אני.
 האישה: מי מכם.
 ב' ו-ג': (שותקים)
 האישה: להחליט. להחליט.
 מי כתב. מי אמון.
 כל זה. לא משנה. יותר.
 אחד מכם הוא זה ש. לא משנה. מי.
 אתם תחליטו.
 ב' ו-ג': (מביטים אחד בשני.
 משפילים עיניים)
 האישה: שותקים.
 מבינה. אין הרבה. מילים. מעט מילים. פחות. פחות.
 זאת שפה. שתיקה. אנחנו מבינים.
 (פאוזה)
 קיבלתי שניים. לאישה. כל אישה. לא כל שכן. לי.
 זאת מתנה. שניים. מתנה גדולה.
 ג': אני חיכיתי.
 ב': הוא. איחר.
 ג': הוא. הלך.
 ב': אני חזרתי.
 ב' ו-ג': (חוזרים על דבריהם)
 האישה: (מרימה יד)
 ב' ו-ג': (משתתקים)
 האישה: אחד. אחד.
 אחד איתי. אחד בצד.
 יבוא שעמום. תבוא החלפה.
 לאורך זמן. אולי. החלפה תשעמם. נהיה בשלושה.
 אני. סיפור הצלחה.
 (פאוזה)
 שאלה יחידה.
 מי ראשון.
 (מתחילה לנוע בקטן)
 זה מתנגן.
 נראה שאפשר להמציא. על זה. ריקוד.
 (מביטה בהם לחילופין)
 מרגישים. מרגישים.
 (מגדילה את צעדי התנועה.
 פונה בריקוד ל-ג'.
 מושיטה לו יד)
 ג': (מהסס)
 ב': (מביט ב-ג')

ג': (מביט ב-ב')

(מושיט יד לאישה)

ב': (משפיל עיניים)

האישה: (מוליכה את ג' בצעדי הריקוד. שרה)

אישה נדרשת לקבל החלטות.

אחרי הפחדים והרוחות.

אחרי הריק. בא היש. בא העוד.

הרבה יותר ממה שאישה מבקשת.

חיים קשים לאישה הנדרשת.

ג': (מתחיל את הריקוד בהיסוס, מנסה לעקוב אחריה, מגמגם בריקוד)

האישה: היא מוחקת עבר שאין בו דבר שיש לזכור.

היא רוקדת.

אין דבר שאותה יעצור.

(מנתקת את עצמה, תוך כדי תנועה, מ-ג'.

פונה בריקוד ל-ב'.

מושיטה לו יד)

ב': (מושיט יד ומצטרף לתנועתה)

האישה: (מוליכה את ב' בצעדי הריקוד. שרה)

אישה נדרשת לקבל מחמאות.

היא מסתפקת במחוות צנועות.

מרעיפים. את בלי די. את מאוד.

הרבה יותר ממה שאישה מבקשת.

חיים קשים לאישה הנדרשת.

ג': (מתחיל את הריקוד בהיסוס, נסחף ומפגין יכולת מרשימה)

האישה: היא מוחקת עבר שאין בו דבר שיש לזכור.

היא רוקדת.

אין דבר שאותה יעצור.

היא מוחקת עבר שאין בו דבר שיש לזכור.

היא רוקדת.

עד שמחליטה לעצור.

(עוצרת את הריקוד.

מסתובבת סביב ג')

ג': (במקום, מסתובב אחריה)

האישה: (מתרחקת מעט מ-ג')

ג': (נעצר)

האישה: (נעמדת בפוזה, פניה ל-ג')

ג': (מביט בה)

האישה: נו.

ג': מה.

האישה: להגיש את הכוס. עד לשפתיים. להטות. עד שהמשקה. מחלחל.

(משנה פוזה, כמגלה סוד)

אישה נדרשת לקבל מחמאות.

ג': (משתהה)

א.ת. נחו.שה.

האישה: נחושה. לא מוותרת. זאת בדיקת מנוע. לא מחמאה.

נדרשת לקבל. תתבונן. עיניים. מה רואות. עיניים.

ג': (מתבונן בה)

שיער. אף. שפתיים.
 (משתהה)
 גוף.
 האישה: ספירת מלאי.
 ג': שמלה. על גוף.
 האישה: שמלה. שמסתירה.
 ג': כן.
 האישה: מה.
 ג': אותך.
 האישה: גוש אישה. גושאישה.
 ג': (שותק)
 האישה: גידול. בתוך שמלה.
 ג': (משפיל עיניים)
 האישה: (פונה מ-גי ל-ב).
 (נעמדת בפוזה)
 נדרשת.
 ב': (מתבונן בה.
 משתהה)
 האישה: עיניים. רואות. זה טוב.
 מילים מבטאות. שענינים רואות.
 הרבה יותר. טוב.
 ב': אמיצה. לא פוחדת.
 הרבה יותר. מושכת. הכוונה.
 ממה שתארת. לעצמי.
 האישה: חוזר. על עצמך. חוזרעלעצמך.
 ב': (צועד לכיוונה)
 שיער. משי. מלטף. למגע.
 עיניים. חודרות. מבט.
 שאין לעמוד. בפניו.
 (מסתובב סביב האישה)
 האישה: (במקום, מסתובבת אחרי ג').
 מתנועת, כרוקדת למילותיו)
 לא מסתפקת.
 ב': שפתיים. דובדבנים. על הר.
 לפני. שטועמים. הטעם. קיים.
 שמלה. מתחת. גוף.
 (מגביר את תנועתו סביבה)
 האישה: (מגבירה את תנועת ריקודה)
 מחוות צנועות.
 ב': גוף. רוח. מנשבת. כובשת. מגרה.
 צוואר. שדיים. בטן.
 האישה: זה מה. שאישה מבקשת.
 ב': (עוצר, מתנשם)
 האישה: (עוצרת, מתנשמת.
 מביטה ב-ב'.
 מביטה ב-ג')
 חיים קשים. לאישה הנדרשת. לבחור.

מי ראשון.

אחד רוקד. כמו איילה. עילג במחמאות.

שני מחמיא. כמו רקדן. פיסח בריקוד.

(פונה ומתיישבת על הכסא.

פניה למרפסת)

אישה נדרשת. לקבל החלטות.

עכשיו.

צמאה.

ב' ו-ג': (מביטים בה, אחד בשני.

פונים אל מאחורי הבר)

ב': (שולף כוס גבוהה)

ג': (לוקח את בקבוק הוודקה)

חצי מנה וודקה.

ב': מנה.

ג': (מביט בו, רגע)

מנה.

(מוזג)

האישה: אל מול הר. תהום. צמא. של אישה מצליחה.

שניים. אחד. אחד. מכינים. משקה.

סיכוי קלוש. הפך לפריחה.

יש ציפיה.

ב': (מחזיק בכוס)

ג': (מוזג לפי סדר. טקילה, גין וטוניק, רום)

ב': (מנער קלות את הכוס כמערבב.

פונה ובא לצידה של האישה)

ג': (פונה איתו.

נעמד בצידה השני)

ב': (מגיש לה את הכוס)

זה.

ג': משנינו.

האישה: (לוקחת את הכוס.

עומדת ללגום.

מביטה ב-ג', מביטה ב-ב')

החלטה.

(מביטה למרפסת)

ב': תשתי.

ג': תשתי.

האישה: (לוגמת. שותה את כל המשקה)

ג': (לוקח מידה את הכוס.

פונה אל הבר, מניח את הכוס ומחליק אותה מהבר לפח)

שלושתם מלווים את הכוסית במבטם. לאחר מכן מביטים נפגשים.

ג': (בא ונעמד לצידה של האישה)

האישה: (מביטה לכיוון המרפסת)

עוד מעט. החלטה.

קריאתיגר עייפה.

ב': תחליטי.

ג': תחליטי.
 האישה: (מביטה בהם קצרות.
 חוזרת להביט לכיוון המרפסת)
 עייפה.
 (עוצמת עיניים לפרץ של רוח)
 ב' ו-ג': (מביטים למעלה)
 מספר שניות.

.7

ב' ו-ג': (צועדים מספר צעדים בהיסוס אל המרפסת.
 נעצרים)
 האישה: (פוקחת עיניים, מביטה בהם)
 ב': (מביט בשעון)
 ג': (מביט בשעון)
 האישה: (קמה)
 כבר זמן.
 ב': (בלחש)
 להביט. בשעון.
 ג': (בלחש)
 של הלילה.
 האישה: (צועדת צעד בכיוונם, בקול גדול)
 לצאת למרפסת.
 ב' ו-ג': (מהסים אותה)
 ב': אסור.
 ג': לצעוק.
 ב' ו-ג': (מביטים למעלה, מחכים)
 האישה: (מביטה אחריהם מעלה.
 לאחר מספר שניות)
 מה מחפשים. בשמים.
 ב' ו-ג': (אינם מגיבים)
 האישה: (צועדת מספר צעדים אל עבר קצה המרפסת.
 מגיעה אל הקצה ומביטה)
 ב' ו-ג': (באים אחריה, אווזים בידיה.
 מסיגים אותה לאחור)
 האישה: תהום. חלקה. אין במה. להיאחז.
 ב' ו-ג': (חוזרים למקומם ומביטים למעלה)
 האישה: (מביטה אחריהם למעלה)
 השלושה מביטים למעלה מספר שניות.
 החשכה חלקית.
 כמין צל גדול המכסה את השמים.
 מספר שניות.
 אור חוזר.
 השלושה מביטים רחוק.

ב' ו-ג': (נעים בחוסר מנוחה, מביטים אחד בשני ובנקודה רחוקה)
 ב': זה. היום השמיני. בלי בשר.

ג': סכנה. סכנה גדולה.

האישה: לנשרים.

ג': דפיקות לב. פעימות. גוף נחלש. פחות. פחות.

ב': ברגע החולשה. מרכז. מירב הכוח. לתקיפה.

ג': להגנה. על ביצה. על גוזל. על זוגיות.

ב': על נשרים.

האישה: הם יודעים. נשרים. למצוא. פתרון.

ב': בשר. הפתרון.

ג': הפתרון. בשר.

האישה: בשר. בשפע. בטבע.

ב': שבעה ימים. בלי פגר.

ג': זה. היום השמיני.

ב': סכנה.

ג': סכנה גדולה.

ב' ו-ג': (מביטים באישה)

האישה: (מביטה בהם חליפות)

מה.

תגידו.

מה.

ג': אנחנו נדרשים. למלכי השמים. להקריב קורבן.

ב': להקריב קורבן. למלכי השמים. אנחנו נדרשים.

ג': זה העניין. יחסיות. אצל הנשרים. יש חוסר.

ב': יחסיות. זה העניין. אצלנו. יש מיותר.

האישה: מיותר. אצלנו.

ב' ו-ג': (מהנהנים)

האישה: שלושה. קבענו יחסיות. בינינו.

אחד איתי. אחד בצד. שעמום. החלפה.

אחד איתי. אחד בצד. עוד שעמום.

שניכם איתי. קבענו יחסיות.

ג': ביחס. לשעמום.

ב': ביחס. לחיים. או מוות.

ג': (שוקל בידיו)

שעמום. מוות.

ב': החלטה קשה.

האישה: נדרשת. לבחור.

ג': זה. נכון.

האישה: בין. שניכם.

ב': לבחור. נדרשת.

האישה: איך. בוחרים. בין שניכם. איך. אחד לחיים. אחד למות. לא יהיה. אחד בצד. איך. בוחרים.

ב' ו-ג': (מביטים באישה)

האישה: (מביטה בהם חליפות)

מה.

תגידו.

מה.

ג': האישה הנדרשת.

ב': נדרשת לבחור.

פאזזה.

האישה: להקריב את עצמה.

ב' ו-ג': (מהנהנים)

האישה: אישה. עבור. נשרים.

ג': עבור המשך. השושלת.

ב': קיום. הזן.

האישה: אישה. עבור. נשרים.

ג': גם אנחנו.

ב': חלק. מהמלכות.

ג': אי אפשר. להפריד.

ב': אי אפשר.

ג': אין זמן. אין.

ב': אם לא תבחרי.

ג': הנשר ייקח.

האישה: זה טירוף. באתי לכאן. אחרי חצי שנה. שישה חודשים. חיסלתי הכל. באתי לכאן.

אחת. לאחד. לאחד. שלושה. למה. דווקא אני.

ב': אנחנו משלימים.

ג': אחד. את הרעיונות.

ב': של השני.

ג': רק את. נשארתי.

האישה: אתם.

ג': משלי.

ב': מים.

האישה: אני נדרשת.

ב': לעמוד על השפה. להניח לרוח. לקחת אותך. אל התהום.

האישה: אל התהום. לקפוץ. להתנפץ. לכאוב. בציפורניים. לנסות להיאחז.

ג': אין במה. להיאחז. תהום. חלקה.

ב': מהיר. מרגע היותור. עד לשקט.

ב' ו-ג': (מביטים בה)

האישה: (שותקת)

ג': מה.

ב': תגידי.

ג': מה.

האישה: אני דורשת. לחיות.

פאזזה.

ב': את.

ג': דורשת.

האישה: לחיות.

ב': איך את. לא מתביישת. לדרוש לחיות.

ג': את קוראת. לעצמך. חיים.

ב': חיסלת הכל. מה שאת קוראת. חיים.

ג': אין לך לאן. לחזור. אין למה.
 ב': מול מסך. סקרנות. חיפוש.
 ג': ריצה אחרי. בדל של. הזדמנות.
 ב': ריצה אחרי. פריחה. סיכוי קלוש.
 ג': נניח. רק נניח. שתמצאי. סיכוי קלוש.
 ב': הוא. יימצא חן בעינייך. הסיכוי.
 ג': תתמזגו. את. והסיכוי.
 ב': תהיו שניים. לבד.
 ג': הילד שתלדי. אם תלדי. לא יהיה פחות. לבד ממך.
 ב': תדוני אותו. לאותם. מה שאת קוראת. חיים.
 ג': בינתיים. הזמן קצוב. של הגוף.
 ב': העור נרפה. העצמות חורקות. הכאבים מתגברים.
 ג': היחידות מזדקנות. איתך.
 ב': את מפסידה. מתבוסה. לתבוסה.
 ג': שואלת. את עצמך. למה. בשביל מה.
 ב': הרי יכולתי לפחות. לתת בשר צעיר. לנשרים.

פאוזה.

ב' ו-ג': (מביטים בה)
 ג': מה.
 ב': תגידי.
 ג': מה.
 האישה: יש לי. עוד. ציפיות מהחיים.
 ב': כן. תשוקה.
 ג': אולי אהבה. מוחלטת. עד מוות.
 ב': מילים ריקות. אשליות. שמנסות למלא. ריק. כל אלה.
 ג': כל אלה. מתעתעות. נותנות תחושה. שיש.
 ב': כשאין. כל אלה.
 ג': בלי אלה. נשאר המניע העמוק. השורשי. החייתי. של המין האנושי.
 האישה: (פונה מהם)
 לא אלה. לא אקפוץ. לא אגמור. את חיי. בכאבי תהום. בתוך מקור. של נשר. זכר. נקבה.
 כדי להמשיך. לקיים את הזוגיות. שלהם. השושלת. עם גוזל. לא אלה.
 ב': זאת לא. התרבות שלנו. אלימות.
 ג': מצד שני. לא נהסס.
 האישה: (באה ל-ב')
 לא פוחדת. זה מה שמוצא חן. בעיניך.
 רדפנו אחרי הרוח שברחה. קראנו קריאות. ביחד.
 נכנעת לשפתיים. שלי. יש. כאן. בינינו.
 ב': (משפיל עיניים)
 האישה: (באה ל-ג')
 לא מוותרת. זה מה שמוצא חן. בעיניך.
 היו עיניים. רואות. שמלה. מתחת לשמלה.
 היה סוד. גילינו לאט. הייתה יד.
 (אוחזת בידו ומניחה אותה על שדה)
 פה. יש. כאן. בינינו.
 ג': (משפיל עיניים)

האישה: אלה. חייבים. לשנות.
 ב': זה הזמן.
 ג': עכשיו.
 האישה: לא אלך. לא. אלך.
 ב' ו-ג': (מביטים אחד בשני)
 ב': אתה.
 ג': זה אתה. אחרי הכל. היא. בחרה אותך.
 ב': זה הזמן.
 האישה: תסתכל. עלי.
 ב': (משתהה)
 ג': תגרור.
 האישה: תיכנע.
 ג': קדימה. משוך אותה.
 האישה: תיכנע.
 ב': (משתהה)
 ג': לתהום.
 ב': (מביט בה.
 משתהה)
 ג': (ל-ב')
 טיפש. היא נכנסה. ללב שלך. טיפש.
 ב': (פונה הצידה)
 ג': (בא במרוצה לאישה)
 האישה: (מנסה להימלט ממנו)
 ג': (מצמצם מרחק ממנה)
 מאיץ. סוגר מרחק. דוחק. פינה.
 (מכניע אותה אל הארץ)
 האישה: (בפניה אליו)
 תן מגע.
 ג': אניף אותך. באוויר.
 האישה: תן מגע.
 ג': אזרוק אותך.
 ישר. אל המקור.
 האישה: (מרימה ראש ומנשקת אותו)
 ג': (לאט נכנע לנשיקתה)
 מתנשקים מספר שניות.
 ב': (מגיע אליהם בתנופה.
 אוחז בכתפיו של ג', זורק אותו הצידה.
 בא אליו)
 ללב שלך. היא נכנסה. אני בשבילך. מיותר.
 ג': לא היית. מסוגל. גם אתה.
 ב': אתה. היא.
 ג': היא. אתה.
 ב': אני.
 ג': אני.
 ב': (לופת את גופו של ג')

ג': (לופת את גופו של ב')

הם מתגוששים. דוחפים אחד את השני לכיוון התהום. נשמעת צעקה גדולה של שניהם.

חושך.
שניות ארוכות.
אפלולית.
אחד מהשניים נראה רכון, בגבו.
מספר שניות.

האישה: זה אתה.
מי אתה.
מי שאתה.
אתה מבין.
אם לא אחד בשני.
אין במה.
להיאחז.

האור דועך.

חושך.

סוף